

predsjednik
Dieter F. Uchtdorf
drugi savjetnik u
Prvom predsjedništvu

Poruka neodlučnom misionaru

Učenici Isusa Krista oduvijek su bili pod obvezom prenijeti njegovo evanđelje svijetu (vidi Marko 16:15–16). Ipak, ponekad je teško otvoriti usta i govoriti o našoj vjeri ljudima oko nas. Dok neki članovi Crkve imaju prirodni dar drugima govoriti o religiji, drugi su malo neodlučni ili se osjećaju neobično, neugodno im je ili su čak u strahu od toga.

Iz tog razloga dopustite mi da predložim četiri stvari koje svatko može učiniti kako bi djelovao prema Spasiteljevom ovlaštenju da propovijeda evanđelje »svakom stvorenju« (NiS 58:64).

Budite svijetlo

Moja najdraža izreka, koja je često pripisivana svetom Franji Asiškom, glasi: »Propovijedajte evanđelja u svako doba i ako je potrebno, koristite riječi.«¹ Ono što se ovdje podrazumijeva je shvaćanje da su često najmoćnije propovijedi neizgovorene.

Kada smo poštteni i živimo dosljedno prema našim mjerilima, ljudi to primjećuju. Kada zračimo radošću i srećom, primjećuju još više.

Svatko želi biti sretan. Kada mi kao članovi Crkve zračimo svijetlom evanđelja, ljudi mogu vidjeti našu sreću i osjetiti Božju ljubav koja ispunjava i preplavljuje naš život. Oni žele znati zašto. Žele razumjeti našu tajnu.

To ih navodi da postavljaju pitanja poput: »Zašto si tako sretan?« ili »Zašto uvijek imaš tako pozitivan av?« Odgovori na ta pitanja, svakako, na savršeni način vode do razgovora o obnovljenom evanđelju Isusa Krista.

Budite razgovorljivi

Započinjanje teme religije – posebno pred našim prijateljima i voljenima – može se činiti obeshrabrujuće i izazovno. Ne mora biti tako. Spominjanje duhovnih iskustava ili razgovor o crkvenim djelatnostima ili događanjima u neformalnom razgovoru može biti lako i ugodno ako uložimo malo hrabrosti i zdravog razuma.

Moja žena Harriet divan je primjer toga. Dok smo živjeli u Njemačkoj, ona bi našla načine ubaciti teme vezane za Crkvu u razgovore s prijateljima i poznanicima. Na primjer, kad bi ju netko pitao kako je provela vikend, ona bi rekla: »Ove smo nedjelje imali dojmljiv doživljaj u našoj crkvi! Šesnaestogodišnjak je održao krasan govor pred 200 okupljenih o vođenju čistog života.« Ili: »Doznala sam za 90-godišnjakinju koja je isplela preko 500 prekrivača i dala ih crkvenom humanitarnom programu da bi se poslali potrebitima u čitavom svijetu.«

Često su ljudi htjeli čuti više o tome. Postavljali su pitanja. I to je dovelo do prilika za razgovor o evanđelju na prirodan, samopouzdan i nenametljiv način.

Pojavom interneta i društvenih mreža, danas je lakše razgovarati o tim stvarima nego ikada prije. Ono što trebamo je jednostavno hrabrost to učiniti.

Budite puni milosti

Nažalost, lako je biti neljubazan. Prečesto se događa da se svađamo, omalovažavamo i osuđujemo. Kada smo ljuti, grubi ili neugodni prema ljudima, zadnja stvar koju žele je naučiti više o nama. Nemoguće je znati koliko ljudi su napustili Crkvu ili nikada nisu pristupili zato jer je netko rekao nešto što ih je povrijedilo ili uvrijedilo.

Ima toliko neuljudnosti u svijetu danas. Zbog anonimnosti interneta, lakše je nego ikada prije reći otrovne ili grube stvari online. Ne bismo li mi, obećavajući učenici našeg blagog Krista, trebali imati više, dobrotornije mjerilo? Sveta pisma podučavaju: »Neka vam riječ bude ljubezna, solju začinjena, da znadnete odgovoriti svakome kako treba« (Kološanima 4:6).

Sviđa mi se ideja da naše riječi budu jasne kao sunčano nebo i pune milosti. Možete li zamisliti kakve bi bile naše obitelji, odjeli, nacije pa čak i svijet kad bismo usvojili ovo jednostavno načelo?

Budite ispunjeni vjerom

Ponekad si uzimamo previše zasluga ili previše krivnje kada se radi o tuđem prihvaćanju evanđelja. Bitno je zapamtiti da Gospodin ne očekuje od nas da činimo obraćenja.

Obraćenje dolazi ne kroz naše riječi nego kroz nebesko posluživanje Duha Svetoga. Ponekad sve što treba je jedna rečenica našeg svjedočanstva ili jedna rečenica o nekom iskustvu, da bismo pokrenuli mekšanje srca ili otvaranje vrata koja vode druge da iskuse uzvišene istine kroz poticaje Duha.

Predsjednik Brigham Young (1801–1877) rekao je da je spoznao da je evanđelje istinito kada je »vidio čovjeka bez rječitosti ili talenta za javni govor koji je mogao samo reći: 'Znam, moću Duha Svetoga, da je Mormonova knjiga istinita i da je Joseph Smith prorok Gospodnji.'« Predsjednik Young ispričao je što je doživio kada je čuo to skromno svjedočanstvo: »Sveti Duh koji proizlazi iz te osobe prosvijetlio je moje razumijevanje, a svjetlost, slava i besmrtnost bili su preda mnom.«²

Braćo i sestre, imajte vjere. Gospodin može uvećati snagu riječi koje govorite i napraviti ih moćnima. Bog

ne traži od vas da preobratite već samo da otvorite usta. Zadatak obraćanja nije na vama – to je na osobi koja sluša i na Duhu Svetom.

Svaki član misionar

Moji dragi prijatelji, danas za nas ima više načina nego ikada da otvorimo usta i podijelimo s drugima radosne vijesti evanđelja Isusa Krista. Postoji način za svakoga – čak i za neodlučnog misionara – da sudjeluje u ovom veličanstvenom djelu. Svatko od nas može naći način iskoristiti svoje posebne talente i interese kako bi podržao veličanstveno djelo ispunjavanja svijeta svjetlom i istinom. Dok to činimo naći ćemo radost koja dolazi onima koji su dovoljno vjerni i hrabri da mogu »stati kao svjedoci Božji u svako doba« (Mojsije 18:9).

NAPOMENE

1. Sv. Franjo Asiški, u William Fay and Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* (1999), 22.
2. *Naučavanja predsjednika Crkve: Brigham Young* (1997), 67.

PODUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Jedan učinkovit način podučavanja je da »potakn[ete] one koje podučavate da postave... ciljeve koji će im pomoći živjeti načelo koje ste naučavali« (*Podučavanje, nema većeg poziva* [1999], 159). Razmotrite da one koje poučavate pozovete da u molitvi postave cilj dijeliti evanđelje s jednom ili više osoba ovog mjeseca. Roditelji mogu razgovarati o načinima kako mlađa djeca mogu pomoći. Vi biste također mogli pomoći članovima obitelji da osmisle načine (predlaganjem ideja ili glumom) kako pretvoriti evanđelje u redovnu temu za razgovor te razmisle o predstojećim crkvenim aktivnostima na koje bi mogli pozvati prijatelje.

MLADI

Razgovarajte o evanđelju s prijateljem

Adriana Vásquez

Jednoga dana dok sam učila za vjeronauk, imala sam lijepi i upečatljiv dojam. Dok sam čitala lekciju za idući dan, vidjela sam lice školske prijateljice i imala jaki osjećaj da joj trebam iznijeti svoje svjedočanstvo.

Usprkos jasnoći tog dojma, bilo me je strah. Bila sam zabrinuta da bi me moja prijateljica mogla odbaciti, posebice zbog toga što se nije činila kao djevojka koja je zainteresirana za pristupanje Crkvi.

Prisjetila sam se govora sestre Mary N. Cook iz vrhovnog predsjedništva Djevojaka u kojoj nas je potaknula da marljivo radimo i da budemo odvažne.¹ Htjela sam biti takva pa sam toj djevojci napisala pismo i posvjedočila o istinitosti Crkve i mojoj ljubavi za Mormonovu knjigu. Idući dan ubacila sam joj primjerak Mormonove knjige, zajedno s pismom, u njezinu torbu.

Na moje iznenađenje, moja je prijateljica jako dobro prihvatila evanđelje. Od toga dana, govorila mi je o tome što je naučila proučavajući Mormonovu knjigu. Nekoliko tjedana kasnije upoznala sam je s misionarima. Gotovo isti tren primila je potvrdu Duha Svetoga da je istinito ono što je učila. Misionari i ja smo plakali dok nam je govorila o svojim osjećajima. Moja je

prijateljica ubrzo bila krštena, a njezini su roditelji bili zaprepašteni uvidjevši promjenu koja joj se dogodila.

Sretna sam što sam bila sposobna nadvladati svoje strahove i pomoći u donošenju evanđelja u njezin život.

NAPOMENA

1. Vidi Mary N. Cook, »Never, Never, Never Give Up!« *Liahona*, svibanj 2010, 117–119.

DJECA

Mogu biti svjetlo drugima

Predsjednik Uchtdorf rekao je da kako bismo bili svjetlo drugima, naše riječi trebaju biti »jasne kao sunčano nebo i pune milosti«. Naše riječi trebaju biti sretna, iskrene i ljubazne. Što možete učiniti ili reći da budete svjetlo drugima? Možete u svoj dnevnik napisati pet lijepih stvari koje planirate reći članovima obitelji ili prijateljima.

Vjera, obitelj, potpora

Obraćeni Gospodinu

Uz molitvu, proučite ovaj materijal i, ako je prikladno, porazgovarajte o njemu sa sestrama koje posjećujete. Postavljajte pitanja koja će vam pomoći ojačati vaše sestre te Potporno društvo učiniti aktivnim dijelom vlastitog života. Za više informacija posjetite reliefsociety.lds.org.

Nove sestre Crkve – uključujući Djevojke koje pristupaju Potpornom društvu, sestre koje se vraćaju u aktivnost i novi obraćenice – trebaju potporu i prijateljstvo kućnih posjetiteljica. »Uključenost članova je vitalna za zadržavanje obraćenika i dovođenje manje aktivnih članova u punu aktivnost«, rekao je starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanestorice apostola. »Usvojite viziju da Potporno društvo... može postati [jedno od] najsnažniji izvora prijateljstva koje imamo u Crkvi. Posegnite rano k onima koji su podučavani i vraćeni u aktivnost i ljubavlju ih privucite Crkvi kroz vašu organizaciju.«¹

Kao članice Potpornog društva možemo pomoći novim članovima naučiti osnovne crkvene običaje, kao što su:

- Davanje govora.
- Iznošenje svjedočanstva.
- Življenje prema zakonu o postu.
- Plaćanje desetine i ostalih prinosa.
- Sudjelovanje u radu na obiteljskom rodoslovlju.
- Izvršavanje krštenja i potvrda za njihove pokojne pretke.

»Potreban je pažljiv prijatelj da i se novi članovi osjećali ugodno i dobrodošlo u crkvi«, rekao je starješina Ballard.² Svaka od nas, a posebno kućne posjetiteljice, imamo važnu odgovornost uspostavljanja prijateljstva s novim članovima kao bismo im pomogle da se čvrsto »obrat[el]... ka Gospodu« (Alma 23:6).

Iz Svetih pisama

2. Nefi 31:19–20; Moroni 6:4

Iz naše povijesti

»Sa sve većim brojem obraćenika«, rekao je predsjednik Gordon B. Hinckley (1910–2008), »mi moramo uložiti sve veći napor kako bismo im pomogli dok traže svoj put. Svaki od njih treba tri stvari: prijatelja, odgovornost i njegovanje 'blagom riječju Božjom' (Moroni 6:4).«³

Kućne posjetiteljice u poziciji su pomoći onima o kojima se brinu. Prijateljstvo često dolazi prvo, kao što je bio slučaj za mladu sestru Potpornog društva koja je bila kućna posjetiteljica starijoj sestri.

Prijateljstvo im je raslo polagano, sve dok nisu počele zajedno raditi na projektu čišćenja. Postale su prijateljice i dok su razgovarale o poruci za kućno posjetiteljstvo, obje su bile njegovane »blagom riječju Božjom«.

Predsjednik Joseph Fielding Smith (1876–1972) rekao je da je Potporno društvo »bitan dio Božjeg kraljevstva na zemlji i... da pomaže svojim vjernim članicama steći vječni život u kraljevstvu našeg Oca.«⁴

NAPOMENE

1. M. Russell Ballard, »Members Are the Key«, *Liahona*, rujan 2000, 18.
2. M. Russell Ballard, *Liahona*, rujan 2000, 17.
3. Gordon B. Hinckley, »Every Convert Is Precious«, *Liahona*, veljača 1999, 9.
4. Joseph Fielding Smith, u *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 97.

Što mogu učiniti?

1. Molim li se za svoju suradnicu i molim li za vodstvo Duha dok služimo našim sestrama?
2. Na koje načine služimo svakoj sestri o kojoj se brinemo tako da zna da nam je zaista stalo do nje?